

30 γαμπροῦ τ(ης), ἀποθανόντα τῆς νὰ μένει ἐδικόν τ(ος)· ἀκόμ(ι) καὶ τὸ σπίτι τῆς Νι-
 κορέζας, ὁποῦναι εἰς τὸν φόρον, καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος. Τὰ ὁποῖα πράματα θέλουσ(ιν)
 τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ γρικοῦνται καλλὰ κοντετζιονάδα, ἔτεις τοῦ ἐνὸς ὡσσάν καὶ τοῦ
 ἐτέρου, ξεκαθαρίζοντας· ὅτι ἡ μὲν οἰκονομήσι ὁ Θ(εὸς) καὶ κάμουν παιδία ἐκ τῆς
 σαρκὸς των εὐλογιτικὰ, νὰ τὰ ἔχουσιν αἰωνίως κληρονομικὸς· ἡ δὲ εἰς ἀλέως (καὶ)
 35 τραβενιέρει θάνατος γλυγορώτερ(α) τῆς νύμφης | χωρὶς κληρονομία |, ὁ γαμπρὸς νὰ
 ἔχ(ει) χάρησμαν κατὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τὰ καλλὰ τῆς χωρὶς καμίαν κρίσι κρεβατο-
 στρώσιν ἓνα φουρνίδω κατὰ τὴν τάξιν τὴν ρωμαϊκὴν, ἡ δὲ τὰ ἐπίλιπα ὅλ(α) τῆς
 νύμφης, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), νὰ στρέφονται κατὰ τῆς ὥρας εἰς τοὶς πλαῖα
 πρόξημοις τῆς νύμφης, κατὰ τὸ ὀρδινε τοῦ τόπου· αὐτομοί(ως) καὶ ἡθελ(εν) τραβενιέρει
 40 θάνατος τοῦ γαμπροῦ γλυγορώτ(ερα) χωρὶς κληρονομία, ἡ νύμφη νὰ γαλδέρει τὰ
 πράμ(ατα) ὅλ(α) τοῦ γαμπροῦ, στάμπελ(ε) μόμπηλ(ε), εἰς ὅσον καιρὸν ἡθελ(εν) κρα-
 τεῖ τὴν τιμὴν τ(ου)· τελειώνωντας καὶ δὲν κρατῶντας τὴν τιμὴν τ(ου) βήσταλα
 πρεζέντ(ε) νὰ στρέφονται τὰ πράματά του ὅλ(α) εἰς τοὶς πλαῖα πρόξημοις τοῦ γαμ-
 προῦ. Ἡ δὲ ἡ συμφωνία τος μενέτω ἰσχυρὰ καὶ βεναία εἰς πέν(αν) (ὑπέρπυρα) 200,
 45 τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντί(ας) καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὁποῦ στέργει, (καὶ) τὰ ἐξῆς·
 ἀκόμ(ι) ἡτι θέλουσι(ν) κοιστάρι ἀντάμα νὰ εἶναι εἰς τ(ὴν) μέσιν τος. Παρακαλοῦσιν καὶ
 ἀξιοπίστοις μαρτύροις, κύρ Δημήτριον Φερέτ(ον), μαστρο Μιμανούηλ Καλαβρός,
 μαστρο Ἰω(άννη) Παντζέρας. —

9 Ἀπριλίον 1541

f.(ιθ)ν + Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εοῦ) ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμα', μηνὶ Ἀπριλ-
 λ(ίω) θ'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου
 ἀρχου μισερ Ἀντώνι Ντακορώνια υἱοῦ τοῦ ποτὲ μισερ Μαρκουλή, παρόντ(α) ἐκεῖ τὰ
 δύο μέρει τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα), τὸ ἐν μέρος ὁ Ἀντώνιος τοῦ Νικούλαρι μαζοῖ
 5 μετὴν συμβίαν του τὴν Τομαζήνα καὶ με τὸ παιδὶν του τὴν Καλλήν, τὸ δὲ ἄλλον
 μέρος ὁ σερ Φραντζέσκος ὁ Γάτος, λέγωντα ὁ προρήθεις Ἀντώνιος τὸ πῶς ἔχει ἓναν
 ἀμπέλ(ην) ἀπὸ γονικόν του εἰς τὰ Πατρικὰ, σύμπλοιον τοῦ Κυριακοῦ Χωριανοῦ καὶ
 τῆς στράτας τῆς κουμούνας· εἰς τὸ ὅπιον ἀμπέλ(ην) μαρτυρὰ κατὰ τῆς ὥρας καὶ λέγει
 πῶς ἡ ἀρχόντησα τοῦ ῥηθέντος σερ Φραντζέσκου ἡ κερα Ζαμπία εἶναι ἀφεντότοπος,
 10 κερά καὶ νικοκερά, ὁποῦ πέρνει τὸ ἐ[[μον]] | μυσόν τῆς | ἀπο μέσα ἣν περπέτουω, ἡ δὲ
 ἡ παρτίκουλα τοῦ ῥηθέντος Ἀντωνίου φαίνεται καὶ εἶναι παροικομ(έννη) καὶ κρατι-
 μ(έννη) νὰ δίδει ἓνα μέτρον κρασὶν πᾶσσα χρόνον ἣν περπέτουω τῆς μητριάς του τῆς
 Κονταροῖς, καθὼς λέγει αὐτὸς. Τώρα διχ σοβετζιόν του ἐτέραν θέλει ὁ ῥηθεὶς Ἀντώ-
 νιος καὶ παραδίδει τὸ παρὸν ἀμπέλ(ην) ὅλλον κατὰ πῶς εὐρίσκεται, ἡγουν τοῦ ῥηθέντος

σερ Φραντζέσκου, καὶ πουλὴ τοῦ ὅλλα τοῦ τὰ δικαιώματα δια δουκ(άτα) κορέντ(ε) 15
(νούμ.) 3, ἡγ(ουν) τρία, πρὸς 273 σολ(δία) τὸ καθ'εν. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τὰ τρία
έλαβεν ὁ Ἀντώνιος κατὰ τῆς ὥρας καὶ κράζεται κωτέντος, πληρωμ(ένος) καὶ ἀπὸ
πληρωμ(ένος). Πλὴν δὲ ὁ ῥηθεὶς Ἀντώνιος δίδει κατὰ τῆς ὥρας τοῦ σερ Φραντζέσκου
παντίαν ἐξουσίαν εἰς ὅλλα τοῦ τὰ δικαιώματα νὰ εἶναι ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν
κύριος, νικοκύρις αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι του, νὰ τὰ ἔχουσιν τῆς ἐξουσίας των, που- 20
λήσουν, χαρίσουν καὶ τὰ ἐξῆς, ρεσαλβάροντας τὸ μέτρον τὸ κρασί τῆς Κονταροῖς, νὰ
τὸ πέρνει πᾶσα χρόνον ἣν περπέτουω, παραλαμβάνωντάς τω ἀποξυλ(ον). Ἀκαδέ-
ροντας εἰς σε καιρὸν κανένα νὰ ἐναντιῶσι τινὰς τοῦ σερ Φραντζέσκου ἢ τῶν διαδόχων
του, ὁμπληγᾶρεται ὁ ῥηθεὶς Ἀντώνιος καὶ τὰ καλλὰ του, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκονται,
στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενx), κινητὰ τε καὶ ἀκίνητα, νὰπηλογοῦνται, νὰ βοηθοῦσι, νὰ 25
μχντινιέρουν, νὰποπληρώνουν τοῖς ἄγωραστάδαις εἰς πᾶσα ἐναντίον, ὅπου τὸς ἡθε-
λ(εν) ἀκαδέρει. (Καὶ) ἡ παροῦσα τος γραφῇ μενέτω ἰσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν
(ὑπέρπυρα) 10, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντ(ίχς) καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅπου στέργει,
καὶ τὰ ἐξῆς. Παρακαλοῦσιν καὶ ἀξιόπιστοις μαρτύροις, τὸν σερ Πέρω Κρίσπον, υἱὸν
τοῦ μισερ Τζουάνε καὶ ποτὲ βικάριου, καὶ τὸν σερ Πάλλιον Μπάλιον. — 30

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀμήν. Ἰαφμά', μηνὶ Ἀπριλ-
λίῳ ιδ'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον) τῆς Ναξί(ας), εἰς τὴν ἀργαστήριν τοῦ μαστρο Μανοῦσου
Βενετάντου, ἰσχυρὰν καὶ ἀκατάλητον καὶ καθαρωτάτην πουλησίαν θέλει καὶ κάμνη
κατὰ τῆς ὥρας ὁ σερ Τζάνε Τζάνες, ἡγουν εἰς τὸν κύρ Γεώργ(ιον) Τριαντάφιλον καὶ εἰς
τοῖς διαδόχοις καὶ κληρονόμοις αὐτοῦ, ξεκαθαρίζοντας εἰς δύο (ὑπέρπυρα) τέλος, ὅπου 5
πέρνει ὁ σερ Τζάνες, τὸ ένα (ὑπέρπυρον) ἀπὸ τὸν μαστρο Ἰω(άννη) του Ντεμίνεγου
ἀπὸ ένα χωράφιν, ὅπου ἔχει στὰ Περιπατζοῦ, σύμπλοιον τῆς Τζούρενας· τὸ δὲ ἄλλον
(ὑπέρπυρον) ἀπὸ τὸν Ἰω(άννη) τοῦ Γιακουμῆ ἀπὸ ένα χωράφιν, ὅπου ἔχει καὶ αὐτὸς
εἰς τὰ Περιπατζοῦ, σύμπλοιον τοῦ Ἰω(άννη) τοῦ Δημητράκι, δια πρέζιον καὶ καλ-
λὴν πουλησίαν εἰς δουκ(άτα) [[κορέντε]] χρυσὰ 2, ἡγ(ουν) δύο, τὰ ὅποια ἔλαβεν ὁ σερ 10
Τζάνες κατὰ τῆς ὥρας καὶ κράζεται κωτέντος, εὐχαριστιμένος καὶ ἀπὸ πληρωμένος.
Τὸ ὅπιον τέλος καὶ τὰ (ὑπέρπυρα) 2 εἶναι ἀπὸ λογαρασμὸν

] κύρ Μιχαλάκις πῶς ἐχρεοστοῦσιν τοῦ κύρ Μιχαήλ Καρτελὶ ὁ κα [σην]- f. (x)τ
δροφός τοῦ ἀσπρ(α) κάμποσα | διχῶς ἐκεῖνα, ὅπου εἶχεν βαλμένα εἰς τὸ καράβει μέσα
στάμε[να] |, ὅπου τῶν εἶχε δανικά, τὰ ὅποια ἐπῆρεν ἀπάνω [καρὰ]βοκύ-